

कलं निपातितच । मनः । इत्यमरः । १।४।३। ॥
(यथा, भट्ठः । ६। २२।
“तस्यालिपत शोकाग्निः स्वान्तं काष्ठमिव
ज्वलन् ।
अलिसेवानिलः शौतो वने तं न त्वजिह्वदत् ॥”
गहरम् । इति नेदिनी ॥ (स्वस्य अन्ते, पुं, लौ ।
यथा, भागवते । २। ६। ३४।
“यो ह्याम्बामायाविभवच्च पर्यगाद्
यथा नमः स्वान्तमयापरे कुतः ॥”)
शब्दिते, च ॥
स्वापः, पुं, (स्वप + घञ्) निद्रा । इत्यमरः ।
१। ७। ३६ ॥ (यथा, भागवते । ३।२६।२८।
“संयोगीय विपर्यासो निश्चयः स्मृतिरेव च ।
स्वाप इत्युचते बुद्धेलंकरणं हृतिः पृथक् ॥”)
शयनम् । स्थर्गाज्ञता । अद्वानम् । इति विष्णु-
मेदिनी ॥ (विषयोरस्य यथा,—
“सर्वत्तुषु दिवास्वापः प्रतिसिद्धोऽन्यत्र श्रीपात् ॥”
इति सुश्रुते शारोरस्याने चतुर्थेऽध्याये ॥)
स्वापतेर्य, लौ, (स्वपतौ धनस्वामिनि साधुः ।
स्वपति+“पथ्यातिथिवस्तिस्वपतेर्दंज् ।” ४।
४। १०४। इति ठंज् । स्वागतादिवावेजा-
गमः ।) धनम् । इत्यमरः । २। ८। ६० ॥
(यथा, मावे । १४। ८।
“स्वापतेर्यमधिगम्य धर्मतः
पर्यगायमवोवृध्य यत् ।
तौर्यगामि करवै विधानतः
स्वच्छपत्त जुहवानि चानले ॥”)
स्वापदः, पुं, (स्वापदः । पृष्ठोदरादिवात् साहुः ।)
स्वाभाविकः, वि, (स्वभावे भवः । स्वभूत + ठञ् ।
स्वभाविसिद्धः । स्वभावत उत्पदः । यथा,—
“शैलं नाम गुणस्तृवैव सहजः स्वभाविकौ
स्वच्छता
किं ब्रूमः शुचितां भवन्ति शुचयः स्वर्गेन
यस्यापरे ।
किञ्चान्यत् कथयामि ते सुतिपदं त्वं जोविना-
जीवनं
तद्वेदीचपथेन गच्छनि” पयः कस्वां निषेदं
चमः ॥”
भात वक्षाज्ञसेनं प्रति लक्षणसेनप्रेतिस्त्रोकः ॥
(आधिग्राकारभेदः । यथा,—
“तहुःखसंयोगा व्याधय इत्युच्चने । चतुर्बिधाः
प्रागन्तवः शारीरा मानसाः स्वाभाविका
धेति । स्वाभाविकाः क्षुत्पिपासाजरामृत्यु-
निद्राप्रभृतयः ॥” इति सुश्रुते स्वच्छामि प्रथमे-
ध्याये ॥)
स्वामिजड्डी, [न्] पुं, परमुरामः । इति शद्व-
माला ॥
स्वामी, [न्] वि, (स्वमस्तासौति) स्व + “स्वामि-
त्वैश्वर्ये ॥” ५। २। १२६। इति श्रामिनप्रत्ययेन
गिषातिः ।) आधिपतिः । तत्पर्यायः । इत्यमरः
इति श्रामिजड्डी ॥ इति श्रामिजड्डी ॥ आधिभूतः ५। नायकः ॥

नेता ७ प्रभुः द परिहृष्टः द अधिपः १० ।
इत्यमरः । ३। १। १० ॥ अवमतिः ११ ईशः
१२ अधिः । १३। इति जटाधरः ॥ पात्रकः १४।
इति शब्दरत्नावली ॥
स्वामी, [न्] पुं, (स्वमस्तासौति) स्व + श्रामिन् ।
कार्त्तिकेयः । इति नेदिनी ॥ राजा । यथा,—
“स्वाम्यमात्मः सुहृत् कोषो राङ्गुर्दर्शवलानि च ।
राज्याङ्गानि प्रकातयः पौराणां श्रेणोऽपि च ॥”
इत्यमरः । २। ८। १७ ॥
विभुः । हरः । हरिः । इति शब्दरत्नावली ॥
गुरः । भर्ता । इति शब्दितः ॥ वात्ययनमनिः ।
इति द्विकाष्ठशेषः ॥ गङ्गः । इति केचित् ॥
अतौतक्षयीयाहृष्टेदः । इति हेमचन्द्रः ॥ परम-
ईशः । यथा, श्रीधरस्वामिप्रभृतयः ॥ * ॥
स्वाम्यमरमणाफलं यथा, वङ्गिपुराणे संशाम-
प्रशंसानामाज्ञाये ।
“शृङ्गिभिर्द्विभिर्विष्णुपि तथा ज्ञे औच्य तस्करैः ।
स्वाम्यर्थं ये हता राजन् तिषां शर्वो न संशयः ॥
हते गोस्वामिविष्णुं न रमेष्वपत्ते हि तत् ॥”
स्वामिप्रशंसा यथा,—
“स्त्रीगर्वः पतिसौभाग्याद्वृत्ते च दिने दिने ।
सुखी चेद्विभवो यस्तात्तं भजेद्वर्मातः सदा ॥
पतिर्विष्णुः शुचस्तोषामधिदेवः सदा पतिः ।
परं मम्यतस्वरूपश सुखपत्त शूर्जित्मान् ॥
घर्मीदः सुखदः शृङ्गत् प्रोतिदः शान्तिदः
सदा ।
सम्मानदो मानदश्च मान्यश्च मानवरूपः ॥
साराक्षारतमः स्वामी बन्धुनां बन्धुदर्शनः ।
न च भर्तुः समो बन्धुर्भौद्यैन्द्र्यु दृश्यते ।
भरणादेव भर्तारं पालनात् पतिरुच्यते ।
भर्तीरेशाच्च स्वामी कामदात् कान्त उच्यते ।
बन्धुसु सुखवस्त्राच्च प्रैतिदानात् प्रियः परः ।
ऐश्वर्यदानादौशश्च प्राणेशात् प्राणनाथकः ॥
रतिदानाच्च रमणः प्रियो नास्ति प्रियात् परः ।
पुच्छसु स्वामिनः शुक्रात् जायते तेन स प्रियः ॥
यतपुच्छात् परः स्वामी कुलजानां प्रियः सदा ।
अस्तु कुलपसुता या कान्तं विज्ञातुमचमा ॥
स्वानच्च धर्वतोर्धेषु सर्वयज्ञेषु दीक्षणम् ।
प्रादित्यित्यं सूर्यव्याश सर्वाणिं च तपाणि स च ॥
सर्वाण्वेष्व व्रतानीति महादानानि यानि च ।
उपोषष्णानि पुस्त्रानि यान्यन्यानि च विश्वतः ॥
गुरुसेवा विप्रसेवा देवसेवादिकच्च यत् ।
स्वामिनः पादसेवायाः कलां नार्हन्ति षोड-
शीम् ॥
गुरुविप्रेष्टेवेषु सर्वेभ्यश्च पतिर्गुः ॥
इति ब्रह्मवैवत्ते प्रकृतिखण्डे । ४२। २०—३० ॥
स्वाम्यपकारकः, पुं, (स्वामिन उपकारकः ।)
अखः । इति केचित् ॥ प्रभुहितकारके, वि ॥
स्वायम्भूवः, पुं, (स्वयम्भूतोऽपत्यमिति) स्वयम्भू-
+ अण् । मंज्ञापूर्वकस्य विधिरनिल्पत्वात् न गुणः ।
प्रथमनुः । च च स्तुष्टिवृद्धये लक्षणो इति;
शाङ्काज्ञातः । वामाङ्गात् शतरूप्या स्त्रौ तस्म

महिषी शासीत् । अस्मिन्नान्वतरे यज्ञोऽवतार-
स एव इत्यः । यमादयो देवाः मरीचादिसप्त-
षंयः । स्वायम्भूतो मनुः । प्रियव्रतोसामपादौ
मनुपूज्यौ । आकूतिः देवहृष्टिः प्रसूतिः कन्या ।
इति श्रीभागवतमतम् ॥ * ॥ अपि च ।
“यामा नाम पुरा देवाः आसन् स्वायम्भूते-
उत्तरे ।
सप्तैव क्रष्णः पूर्वं ये मरीचादयः स्त्रूताः ॥
अस्मिन्नान्विवाहाहुः रिभः सवन एव च ।
ज्योतीषाम् युतिमान् हव्यो मेधा मेधातिर्व-
र्वसुः ॥
स्वायम्भूवस्यास्य मनोर्ईशते वंशवर्षानाः ।
प्रतिस्मरममी वाला जन्मद्वये परमं पदम् ॥
एतत् स्वायम्भूतं प्रोक्षं स्वारोचिषमतः परम् ॥
इति मात्वे । ८। ३—६। * ॥
अपरात्म ।
“ततो ब्रह्माम्बंभूतं पूर्वं स्वायम्भूवं प्रसुः ।
आकानः सदृशं चक्रे प्रजापात्ये मनुं तदा ॥
शतरूपाच्च तां नारीं तपोनिर्धूतकल्पाम् ।
स्वायम्भूतो मनुर्देवः पद्मोत्ते जग्नहे प्रसुः ॥
तस्माच्च पुष्पात् पुक्षी शतरूपा व्यजायत ।
प्रियव्रतोसामपादौ प्रस्तातावालकर्माणिः ॥
कन्ये हे च तथाकूतिः प्रसूतिश्च ततः पिता ।
ददौ प्रसूतिं दचाय तथाकूतिं कचिः पुरा ॥
प्रजापतिः स जग्नहे तयोर्यज्ञः बद्धचिणः ।
पुक्षो जग्ने भग्नभाष्मः दम्पत्योमित्युनं ततः ॥
यज्ञस्य दक्षिणायास्तु पुक्षो हादश जग्निरे ॥
यामा इति समायाता देवाः स्वायम्भूतेऽन्तरे
तस्य पुच्छास्तु यज्ञस्य दक्षिणायां सुभास्त्राः ॥
प्रस्त्रत्याच्च तथा दच्चवत्सो विंशतिस्तथा ।
सप्तर्जं कन्यास्त्रासान्तु सम्यक् नामानि भे-
श्यतु ॥
इति मार्कण्डेयपुराणे दुःसङ्खासननामाध्यायः
(तत्प्रभविनि, च । यथा, हरिवंशे । ७। ६।
“यामा नाम तथा देवा आसन् स्वायम्भूते-
उत्तरे ॥
ब्रह्मसम्बन्धिनि च च । यथा, कुमारे । २। १।
“तस्मिन् विप्रकाता; काले तारकेण दिवौकसः ।
तुरासाहु पुरोधाय धाम स्वायम्भूतं युः ॥”
स्वायम्भूवमहृषिता, [वृ] पुं, (स्वयम्भूवमनोः
पिता ।) ब्रह्मा । इति पुराणम् ॥
स्वायम्भूतो, लौ, (स्वयम्भूव इति । अण् ।
डीप ।) ब्राह्मो । इति राजनिर्वणः ॥
स्वराट, [ज] पुं, (स्व सर्वे राजते इति । राज्
+ क्षिप ।) इत्यः । इत्यमरः । १। १। ४६ ॥
स्वारोचिषः, पुं, (स्वरोचिषोऽपत्यमिति) अण् ।
हितोयो मनुः । अस्मिन् मन्वतरे विभुव-
तारः । रोचन इत्यः । तुष्णियादयो देवाः ।
उर्जसम्बाहयः सप्तर्षयः । अस्मिन्स्तुतः स्वारो-
चिषो मनुः । द्युमत्सुप्तेष्वरोचिषादवप्यमुखा मनु-
पूज्याः । इति श्रीभागवतमतम् ॥ अपि च ।
“स्वारोचिषस्य तनयास्त्रासारो देववर्चसः ।